
Kyrkomötet
Motion 2013:38
av Carina Etander Rimborg

Policy för nomineringsgruppernas deltagande vid kyrkliga arrangemang

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att ta fram en policy för nomineringsgruppernas möjlighet till deltagande vid kyrkliga arrangemang (riks och stift).

Motivering

Vart fjärde år är det kyrkoval, så länge vi har kvar det valsystemet vi har nu. Det innebär för Svenska kyrkan att vart fjärde år dras kyrkopolitikerna fram i ljuset, det ropas på demokrati och engagemang. Det förväntas att kyrkopolitikerna och nomineringsgrupperna ska deklarerat vad de står för i olika frågor så att väljarna kan rösta.

Kyrkokansliet (och valnämnderna) har som uppgift att tala om *att* det är kyrkoval – hur kyrkovalet går till, var man kan rösta och hur det rent praktiskt fungerar. Nomineringsgrupperna har till uppgift att berätta vad de står för, vilka frågor de driver och varför just deras kandidater är de bästa. Så långt kan vi säga att det fungerar.

Men det uppstår ett stort demokratiskt problem när nomineringsgrupperna gång efter annan vägras tillträde till Svenska kyrkans arrangemang (på riks- och stiftsplan) som genomförs i egen regi, till exempel Världens fest, Ärkebiskopens möte för barn och unga, Utlandskyrkans möte.

Det är som om Svenska kyrkan skäms för sina kyrkopolitiker och sina nomineringsgrupper. Som att de som är demokratiskt valda är något som ska vara någon annanstans än i verksamheten.

Istället för att ge alla de som var intresserade av barn- och ungdomsfrågor (och som deltog på ärkebiskopens möte i november 2012) möjlighet att ställa sina frågor till nomineringsgrupperna direkt för att höra vad de tänkte göra för barn och unga, så tilläts inga nomineringsgrupper hyra en utställningsplats. Och istället för att ge alla de som var intresserade av internationella frågor (och som deltog på Världens fest i Malmö i september 2012) möjlighet att ställa sina frågor till nomineringsgrupperna direkt för att höra vad de tänkte i de internationella frågorna, så tilläts inga nomineringsgrupper att hyra en utställningsplats.

Ursäkterna att inte släppa in nomineringsgrupperna har varit lite olika, till exempel:

- ◆ Vi har inte tillräckligt med plats.
- ◆ Alla nomineringsgrupper är inte med. Det måste vara lika för alla. (Vilket innebär att är inte alla med så får ingen vara med ...).
- ◆ Det är inte vi som bestämmer utan projektgruppen (eller stiftet – eller någon annan).

För att undvika liknande dilemma för planeringsgrupper och projektgrupper, när det gäller riks- och stiftsarrangemang, så borde det tas fram en policy som sätter någon slags minimum för nomineringsgruppernas möjlighet att medverka vid dessa arrangemang, så att det inte är godtyckligt från gång till gång.

Då blir det möjligt för de grupper som vill möta sina väljare och berätta hur de jobbar med de aktuella frågorna att göra det. Det är ett bra sätt att visa hur demokratin fungerar i Svenska kyrkan, och nomineringsgrupperna får ta ansvar och utveckla sina tankar – inte bara inför ett kyrkoval.

Sedan måste Svenska kyrkan sluta behandla sina kyrkopolitiker och nomineringsgrupper som något nödvändigt ont som man vill gömma undan så snart valet är över.

Göteborg den 16 juli 2013

Carina Etander Rimborg (POSK)